

گپ و گفت

ضمیمه نوجوان

شماره ۶۷ # ۴ شهریور ۱۴۰۰

نوجوان
جوان

محمد کفیلی

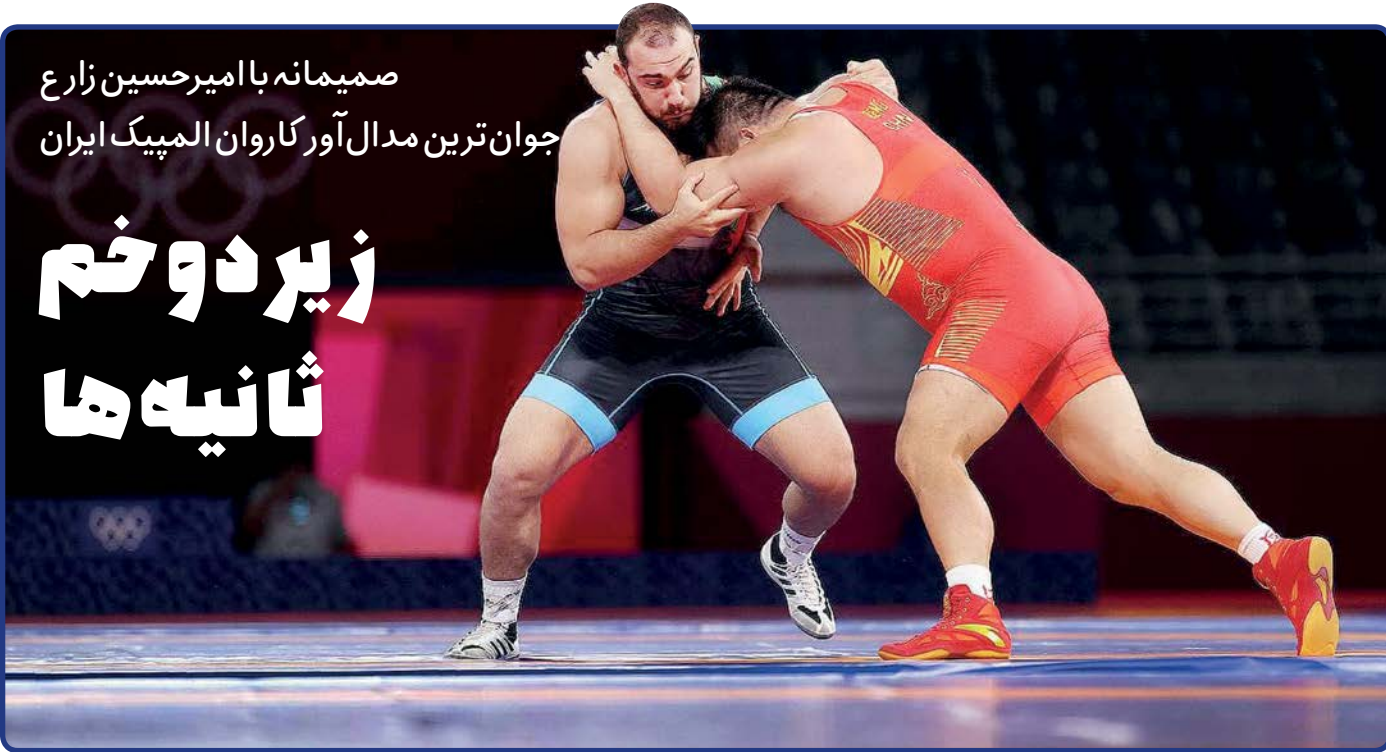

با تشکر
امیرحسین
علی نیافر

صمیمانه با امیرحسین زارع
جوان ترین مدال آور کاروان المپیک ایران

زیر دو خم ثانیه ها

المپیک امسال هم، شاهد درخشش کشتی گیران ایرانی بود. کشتی فرنگی و آزاد با کسب ۴ مدال از بین ۷ مدال المپیک ایران، بار دیگر قدرت خود را نشان داد. در بین این مدال آوران، نوجوان ۲۰ ساله ای حضور داشت که در سنگین ترین وزن کشتی آزاد، در اولین حضور خود در المپیک، موفق به کسب مدال برنز شد. در ضمن تیم جوانان کشتی آزاد ایران هم در مسابقات جهانی، با کسب ۵ طلا، یک نقره و یک برنز، بر قله کشتی جهان ایستاد. پرچمدار کاروان ایران در اختتامیه المپیک ۲۰۲۰ توکیو، امیرحسین زارع، در این شماره مهمان نوجوانه شده است تا درباره موفقیت هایش با ما گفت و گو کند.

در چارچوب ورزش کشتی افتخار آفرینی کنم. اگر بخواهی برای خودت مفهوم پیروزی را تعریف کنی، چه تعریفی می کنی؟
توصیف و تعریف این واژه از نظر من این است دل مردمانی که از ته دل برایت دعا کردند از ته دل شاد و باعث افتخار آنها شود، به نظر من نتیجه مهم نیست و شخصی که نماینده ۸۰ میلیون نفر است نباید به فکر موفقیت شخصی خودش باشد و تنها آرزوی قلبی من شاد کردن دل مردم است که همین بزرگ ترین پیروزی در کل جهان است.

من بعد از مسابقات المپیک یکسری برنامه هایی برای خود داشتم که متأسفانه به دلیل شرایط شیوع گسترده ویروس کرونا در کشور نتوانستم آنها را انجام بدهم و همچنین تداخل با ماه محرم نیز زیادی تأثیر نبود، در نهایت کمی استراحت و به همراه آن عزاداری کردم تا با شروع تمرین خودم را برای مسابقات جهانی نرژ آماده کنم.

امیرحسین بقیه ورزش ها را هم دنبال می کنی؟ استقلال هستی یا پرسپولیس؟

دیگر ورزش ها را کم و بیش دنبال می کنم و به ورزش و الببال علاقه بسیاری دارم، اما زیاد فوتبال ایران را دنبال نمی کنم و طرفدار تیم ملی هستم و همیشه برای آن آرزوی موفقیت و سربلندی دارم.

وضعیت تحصیل ملی پوش ۲۰ ساله ما چگونه است؟ آیا برنامه ای برای ادامه تحصیل در کنار ورزش حرفه ای داری؟

به دلیل شرایط اردوها و وضعیت قرنطینه متأسفانه نمی توانم در کلاس های دانشگاه شرکت کنم، به هر حال من دانشجوی رشته تربیت بدنی هستم و به شدت به دریافت مدارک تحصیلی بالاتر علاقه دارم و امیدوارم بعد از ورزش بتوانم یک مدیر بهتر باشم.

اگر یک روز نتوانی دوبنده کشتی تن کنی به نظرت سراغ کدام حرفه یا ورزش خواهی رفت؟

هیچ وقت به این موضوع فکر نکرده ام که روزی نتوانم دوبنده کشتی را به تن کنم، من برای ورزش و جنگیدن و رشته کشتی ساخته شدم و امیدوارم همیشه خدا مرا یاری کند تا بتوانم برای کشورم و مردم این کشور

در ورزش دو واژه قهرمان و پهلوان کاربرد بالایی دارد. قهرمان، فردی است که با تلاش، در رشته ورزشی خود به مدال دست پیدا می کند و پهلوان، در کنار موفقیت های ورزشی اش، زور اخلاق و مرامش کسب مدال و قهرمانی اش می چربد. ورزش کشتی به دلیل ریشه زورخانه اش، مرام پهلوانی را همراه خود دارد. کشتی پرافتخارترین ورزش ایران، شاهد پهلوانانی مانند غلامرضا تختی است. آقا تختی، یک بار بیشتر طلای المپیک را به دست نیاورد، ولی پهلوان بزرگ و همیشگی ورزش و جامعه ایران شد، این یعنی در ورزش مساله ای وجود دارد که بالاتر از هر برد و باخت در زمین مسابقه است.

اما به هر حال ورزش کشتی مانند دیگر ورزش ها غیر قابل پیش بینی و جذاب است و درباره اتفاق شیرین و خاطره انگیز المپیک توکیو می توانم به کسب مدال و خوشحالی خانواده و همشهری ها و تمام مردم ایران اشاره کنم و متأسفانه خاطرات تلخی همچنین برای ما رقم خورد، علی الخصوص شکست حسن یزدانی در لحظات و ثانیه های آخر و دوست خوب من محمدحسین محمدیان که کاملاً دور از انتظار بود.

در بازی مقابل فینال المپیک، تواز حریف جلو تر بودی. چه اتفاقی افتاد که در ثانیه های آخر، بازی از دست خارج شد؟

همان طور که قبلاً عرض کردم، ورزش کشتی کاملاً غیر قابل پیش بینی و وابسته به ثانیه ها است، گاهی حس می کنی که ثانیه ها زیر دو خم را می گیرند. کشتی مقابل فینال را خیلی خوب شروع کردم اما تجربه حریف من بیشتر بود و به همین سبب اسیر فن و فنون او شدم و متأسفانه شکست خوردم و اما با تجربه ای که به دست آوردم امیدوارم بتوانم این اشتباه را جبران کنم و بیشتر از قبل موفق باشم.

به نظرت چگونه می توانی با وجود شکست های، از نظر مردم پیروز میدان به حساب می آید؟

این لطف و محبت مردم عزیز و مهربانم را نشان می دهد که با یک شکست و دریافت یک مدال ناچیز خوشحال و مورد قبول آنها واقع شد و مرا پیروز میدان خواندند، امیدوارم در آینده با تلاش و تمرین های فراوانم بدون شکست و همراه مدال خوش رنگ طلا، بیشتر و بیشتر دل مردم کشورم را شاد کنم.

یک قهرمان المپیک در اوقات فراغت خودش چه کار می کند؟

مسیر رسیدن به اولین حضور در المپیک که خوشبختانه با اولین مدال هم همراه شد، چگونه طی شد؟

من از سال ۹۲ در سن ۱۲ سالگی رشته کشتی را زیر نظر آقای حمیدرضا آقا جانی و عموی بزرگوارم مربی کشتی شروع کردم و تا کنون هم این دو بزرگوار مربی بنده هستند، در نهایت از سال ۹۶ با نظارت کادر فنی و آقای غلامرضا محمودی وارد اردوی تیم ملی نوجوانان شدم و همه آنها برای پیشرفت من بسیار کمک و تلاش کردند.

در این مسیر که طبیعتاً دشوار هم بود، مدیون چه کسانی هستید و نقش خانواده در بازل موفقیت امیرحسین چه بود؟

یکی از لازمه های موفقیت در هر رشته و کاری، کمک گرفتن از افراد باتجربه است که اشخاص زیادی به من در این راه کمک کردند. در ابتدا خانواده من حامی اصلی پیشرفت من در این رشته بودند و در خیلی از موارد همه کار برای من انجام دادند تا کم و کاستی در زندگی و آینده نداشته باشم، همچنین مربی های کشتی آزاد و فرنگی در شهر آمل و هم باشگاهی ها و هم تمرینی های خوبم به همراه عموی عزیزم همگی در این راه بسیار به من کمک کردند.

از اولین تجربه ات در المپیک بگو، چه اتفاقاتی شیرین و تلخی برای خودت و هم تیمی ها افتاد؟

من قبلاً در المپیک جوانان آرژانتین به عنوان نماینده ایران حضور و تجربه های فوق العاده ای داشتم و المپیک توکیو نیز تجربه ای برای بزرگسالان بود، از لحاظ بدنی و فکری و روحی من خودم را به سطح برترین ها رساندم و شانس دریافت مدال را در خودم می دیدم.

